

Utorok 5. júla 2011

- f) aby v novej ústave výslovne ochránili všetky základné občianske a sociálne práva v súlade s maďarskými medzinárodnými záväzkami, zakázali trest smrti, doživotný trest odňatia slobody bez možnosti podmienenečného prepustenia, diskrimináciu na základe sexuálnej orientácie, poskytli dostatočné záruky týkajúce sa ochrany základných práv a aby jasne stanovili, že základné práva vznikajú pri narodení a nie sú ničím podmienené;
- g) aby zabezpečili, že reorganizácia systému parlamentných komisárov nepovedie k zníženiu existujúcej úrovne záruk, pokiaľ ide o ochranu a presadzovanie práv v oblastiach ochrany národnostných menšín, ochrany osobných informácií a transparentnosti informácií významných pre verejnosť, ako aj o nezávislosť príslušných orgánov zodpovedných za uvedené oblasti;
- h) aby zabezpečili, že začlenenie Charty základných práv do novej ústavy nespôsobí problémy pri jej výklade a nebude viesť k prekryvaniu kompetencií medzi domácimi súdmi, novým maďarským ústavným súdom a Európskym súdnym dvorom;
2. vyzýva Komisiu, aby dôkladne preskúmala a analyzovala novú ústavu a základné zákony, ktoré sa v budúcnosti majú prijať, s cieľom skontrolovať, či sú v súlade s *acquis communautaire*, a predovšetkým s Chartou základných práv Európskej únie a obsahom a formou zmlúv;
3. poveruje svoje príslušné výbory, aby sa v spolupráci s Benátskou komisiou a Radou Európy naďalej zaoberali touto otázkou a posúdili, či a do akej miery boli odporúčania uplatnené;
4. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, Rade Európy, vládam a parlamentom členských štátov, Agentúre pre základné práva, OBSE a generálnemu tajomníkovi OSN.

Piata správa o súdržnosti a stratégia politiky súdržnosti po roku 2013

P7_TA(2011)0316

Uznesenie Európskeho parlamentu z 5. júla 2011 o piatej správe Komisie o súdržnosti a stratégii pre politiku súdržnosti po roku 2013 (2011/2035(INI))

(2013/C 33 E/04)

Európsky parlament,

- so zreteľom na oznámenie Komisie z 9. novembra 2010 s názvom Závery z piatej správy o hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti: budúcnosť politiky súdržnosti (KOM(2010)0642) (ďalej len „závery“),
- so zreteľom na piatu správu Komisie z 9. novembra 2010 o hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti s názvom Investovanie do budúcnosti Európy (ďalej len „piata správa o súdržnosti“),
- so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, najmä jej časť III, hlava XVIII,

Utorok 5. júla 2011

- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 z 5. júla 2006 o Európskom fonde regionálneho rozvoja, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1783/1999 ⁽¹⁾,
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1081/2006 z 5. júla 2006 o Európskom sociálnom fonde, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1784/1999 ⁽²⁾,
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 z 5. júla 2006 o Európskom zoskupení územnej spolupráce (EZÚS) ⁽³⁾,
- so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde ⁽⁴⁾,
- so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1084/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa zriaďuje Kohézny fond a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1164/94 ⁽⁵⁾,
- so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1085/2006 zo 17. júla 2006, ktorým sa ustanovuje nástroj predvstupovej pomoci (IPA) ⁽⁶⁾,
- so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1906/2006 z 18. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá pre účasť podnikov, výskumných centier a univerzít na akciách v rámci siedmeho rámcového programu a pre šírenie výsledkov výskumu ⁽⁷⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 24. apríla 2007 o dôsledkoch budúcich rozširovaní na účinnosť kohéznej politiky ⁽⁸⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 24. marca 2009 o zelenej knihe o územnej súdržnosti a stave diskusie o budúcej reforme politiky súdržnosti ⁽⁹⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 20. mája 2010 o prínose politiky súdržnosti k dosahovaniu lisabonských cieľov a cieľov stratégie EÚ do roku 2020 ⁽¹⁰⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 22. septembra 2010 o európskej stratégii pre hospodársky a sociálny rozvoj horských regiónov, ostrovov a riedko osídlených oblastí ⁽¹¹⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 7. októbra 2010 o politike súdržnosti a regionálnej politike EÚ po roku 2013 ⁽¹²⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 7. októbra 2010 o budúcnosti Európskeho sociálneho fondu ⁽¹³⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 23. júna 2011 o aktuálnej situácii a budúcich synergiách pre väčšiu účinnosť EFRR a ostatných štrukturálnych fondov ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 12.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 19.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 79.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 391, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ C 74 E, 20.3.2008, s. 275.

⁽⁹⁾ Ú. v. EÚ C 117 E, 6.5.2010, s. 65.

⁽¹⁰⁾ Ú. v. EÚ C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽¹¹⁾ Prijaté texty, P7_TA(2010)0341.

⁽¹²⁾ Prijaté texty, P7_TA(2010)0356.

⁽¹³⁾ Prijaté texty, P7_TA(2010)0357.

⁽¹⁴⁾ Prijaté texty, P7_TA(2011)0286.

Utorok 5. júla 2011

- so zreteľom na oznámenie Komisie z 26. mája 2004 s názvom Silnejšie partnerstvo pre najvzdialenejšie regióny (KOM(2004)0343) a oznámenie Komisie zo 17. októbra 2008 s názvom Najvzdialenejšie regióny: prínos pre Európu (KOM(2008)0642),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie z 3. marca 2010 s názvom Európa 2020 – Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu (KOM(2010)2020),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie zo 6. októbra 2010 s názvom Príspevok regionálnej politiky k inteligentnému rastu v rámci stratégie Európa 2020 (KOM(2010)0553),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie z 26. januára 2011 s názvom Prínos regionálnej politiky k udržateľnému rastu v rámci stratégie Európa 2020 (KOM(2011)0017),
 - so zreteľom na závery Rady pre všeobecné záležitosti z 21. februára 2011 o piatej správe o hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti (06762/2011),
 - so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov z 1. apríla 2011 k Piatej správe o súdržnosti ⁽¹⁾,
 - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre regionálny rozvoj a stanoviská Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci, Výboru pre kontrolu rozpočtu a Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť (A7-0222/2011),
- A. keďže politika súdržnosti EÚ významne prispela k tomu, že v minulom a súčasnom finančnom období bol vo všetkých regiónoch EÚ zaznamenaný nárast produktivity; keďže je pozoruhodné, že hodnotenia ex post ďalej poukazujú na významné zníženie hospodárskych, sociálnych a regionálnych rozdielov; keďže tento vývoj sa pozitívne prejavuje aj na sociálnom zabezpečení a investíciách do ochrany životného prostredia,
- B. keďže politika súdržnosti mala byť náprotivkom jednotného trhu a mala podporovať rozvoj inovatívnej a a ochranárskej Európy založenej na solidarite a čeliacej problémom spojeným s globalizáciou, demografickými zmenami a zachovaním zdrojov a keďže by sa mal využiť skutočný potenciál všetkých regiónov na zvýšenie rastu a regionálnej a sociálnej súdržnosti,
- C. keďže politika súdržnosti je pre občanov skutočne dôležitou témou, ktorá prináša Európu do každodenného života ľudí a robí ju hmatateľnou a viditeľnou v celej EÚ,
- D. keďže politika súdržnosti a štrukturálna politika preukázali flexibilitu v krízových situáciách a rozhodujúcou mierou prispeli k rôznym konjunktúrnym a vzdelávacím programom jednotlivých štátov a keďže je dôležité túto flexibilitu zachovať,
- E. keďže európska štrukturálna politika významne prispieva k prekonaniu hospodárskej a finančnej krízy, pretože má tendenciu orientovať sa na inovácie a odstraňovanie rozdielov, pričom výrazne podporuje európske regióny v modernizácii infraštruktúry, zvyšovaní regionálneho inovačného potenciálu a oživení environmentálne udržateľného rozvoja,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 166, 7.6.2011, s. 35.

Utorok 5. júla 2011

- F. keďže zameranie štrukturálnych fondov na ciele lisabonskej stratégie sa ukázalo ako účinné, čo vyplýva z pôsobivých kvót viazanosti pri cieľoch „konvergencia“ a „regionálna konkurencieschopnosť a zamestnanosť“, a keďže 20 % projektov európskej územnej spolupráce je v súlade s lisabonskými cieľmi,
- G. keďže cieľom územnej spolupráce je pomôcť územiám a regiónom spolupracovať pri riešení ich spoločných problémov, obmedzovať fyzické, administratívne a regulačné prekážky brániace takejto spolupráci a zmierňovať účinky hraníc,
- H. keďže príčinou čiastočného zlyhania lisabonskej stratégie nie je nedostatočné plnenie politiky súdržnosti, ale skôr chýbajúce viacúrovňové riadenie a zodpovednosť za túto stratégiu na regionálnej a miestnej úrovni, dôsledky finančnej krízy, nedostatky pri presadzovaní jednotného trhu, slabá rozpočtová disciplína a nepostačujúce makroekonomické rámcové podmienky v jednotlivých členských štátoch,
- I. keďže miera chýb a zneužívanie prostriedkov sa v posledných finančných obdobiach značne znížili; keďže napriek tomu zostáva štrukturálna politika, bohužiaľ, oblasťou s vysokou mierou nezrovnalosti v tomto smere a niektoré členské štáty naďalej nemajú účinné mechanizmy proti zneužívaniu finančných prostriedkov a na spätné získavanie neoprávnene vyplatených súm; keďže sa mohlo stať, že nezrovnalosti neboli nahlásené, či už v dôsledku zanedbania alebo úmyselne, a keďže treba poznamenať, že výrazná časť chýb v oblasti politiky súdržnosti sa dá pripísať legislatívnym požiadavkám mimo politiky súdržnosti, v oblastiach ako je verejné obstarávanie, životné prostredie a štátna pomoc,
- J. keďže existujúci systém cieľov politiky súdržnosti a štrukturálnej politiky (konvergencia, regionálna konkurencieschopnosť a zamestnanosť, európska územná spolupráca) sa v kombinácii s prístupom viacúrovňového riadenia, horizontálnymi cieľmi a istotou plánovania na základe spoľahlivého financovania a dohodnutého časového rámca (sedem rokov) celkovo osvedčil, ale došlo k značným odkladom pri plánovaní programov, ktoré sú dôsledkom zdĺhavých finančných a legislatívnych rokovaní v rozhodovacom procese EÚ a podstatných zmien v pravidlách vzťahujúcich sa na politiku súdržnosti,
- K. keďže trvalá podpora a rozvoj konvergenčných regiónov pozitívne vplyvajú na dopyt po tovaroch a službách na ich trhoch, a tým majú preukázateľne priaznivé účinky aj na bohatšie členské štáty EÚ,
- L. keďže komplexná a dostatočne financovaná politika súdržnosti EÚ vo všetkých európskych regiónoch má naďalej zásadný význam vzhľadom na nerovnováhu medzi regionálnymi ekonomikami a v sociálnej oblasti a geografické znevýhodnenie niektorých regiónov (najmä najvzdialenejších regiónov), ako aj osobitné štrukturálne problémy a potrebu prispôbiť sa novým výzvam; keďže ide zároveň o požiadavku vyplývajúcu z Lisabonskej zmluvy,
- M. keďže vzhľadom na svoj strategický význam pre budúcnosť sa politika súdržnosti nesmie stať prispôsobiteľnou premennou v budúcich rokovaníach o rozpočte,

Pridaná hodnota a investičné priority politiky súdržnosti

1. požaduje, aby sa v programoch politiky súdržnosti a štrukturálnej politiky kládol väčší dôraz na európsku pridanú hodnotu; domnieva sa, že táto pridaná hodnota sa dosiahne vtedy, keď projekty EÚ zabezpečia udržateľné zlepšovanie hospodárskej, infraštruktúrnej, sociálnej a/alebo environmentálnej situácie znevýhodnených, menej rozvinutých regiónov, a v prípade, že takéto zlepšenie by nebolo uskutočniteľné bez európskeho impulzu;

Utorok 5. júla 2011

2. ďalej uznáva, že európske financovanie je prínosné vtedy, keď projekty podporované na vnútroštátnej, regionálnej a miestnej úrovni prispievajú k dosahovaniu celoeurópskych cieľov v oblasti európskej integrácie, hospodárskeho rastu, výskumu, ochrany životného prostredia, kultúry, riadenia zdrojov, športu, demografických zmien, udržateľnosti energetického zásobovania, sociálnej súdržnosti alebo cezhraničného rozvoja, pričom by sa to nedosiahlo bez európskeho impulzu;
3. považuje dosahovanie európskych cieľov v súlade s decentralizovaným prístupom a so zásadou viacúrovňového riadenia a spoločného riadenia za jednu z hlavných výhod politiky súdržnosti, a tým za druh pridanej hodnoty samej osebe; považuje viacúrovňové riadenie s jasne definovanými štruktúrami a povinnosťami za stelesnenie zásady subsidiarity a za patričné uznanie významu regionálnych orgánov pri realizovaní politiky súdržnosti; požaduje ďalšie posilnenie zásady partnerstva a pocitu spoluvlastníctva zainteresovaných subjektov prostredníctvom zavedenia podrobných záväzných ustanovení v územnom pakte, o ktorom sa má rozhodnúť v každom členskom štáte, s cieľom zabezpečiť plánovanie a realizáciu, ktoré budú viac zamerané na výsledky;
4. domnieva sa, že transparentnosť, pokiaľ ide o politiku súdržnosti a jej cyklus tvorby programov, vyčlenenie výdavkov a prístup k informáciám pre prípadných príjemcov štrukturálnych fondov, je kľúčovým predpokladom na dosiahnutie celkových cieľov politiky súdržnosti, a že transparentnosť by mala byť zavedená ako prvoradá medziodvetvová zásada pri tvorbe programov politiky súdržnosti a rozhodovacích procesoch v nasledujúcom finančnom období; zdôrazňuje, že by sa malo pokračovať v zverejňovaní zoznamu príjemcov, najmä online, pretože ide o účinný prostriedok zvyšovania transparentnosti;
5. domnieva sa, že ustanovenia o transparentnosti (povinnosť zverejniť konečného príjemcu) sú pre odborníkov, verejnosť a tvorcov politík nevyhnutným nástrojom na posúdenie toho, či sa štrukturálne financovanie využíva v súlade so stanovenými cieľmi a s právnymi predpismi; požaduje, aby sa popis uvádzal nielen v príslušnom národnom jazyku, ale aj v jednom z troch pracovných jazykov (angličtine, francúzštine alebo nemčine), a odporúča ďalšiu harmonizáciu požadovaných informácií;
6. zdôrazňuje, že hoci sa medziregionálne rozdiely postupne znižujú, naďalej existuje veľká nerovnováha – a v niektorých členských štátoch a medzi nimi táto nerovnováha okrem iného v dôsledku hospodárskej a finančnej krízy dokonca narastá –, a že politika súdržnosti sa preto musí naďalej sústrediť na znižovanie nerovností a uskutočňovanie harmonického a trvalo udržateľného rozvoja všetkých regiónov Únie bez ohľadu na členský štát, v ktorom sa nachádzajú;
7. uznáva osobitné potreby regiónov, ktoré sú obzvlášť znevýhodnené kvôli svojej geografickej polohe alebo prírodnému prostrediu; opakuje svoju výzvu na adresu členských štátov a Komisie, aby sa naďalej zachovali zvláštne formy preferencií pre obzvlášť znevýhodnené druhy regiónov uvedené v Zmluve o fungovaní Európskej únie (najvzdialenejšie regióny, najsevernejšie regióny s veľmi nízkou hustotou obyvateľstva a ostrovné, horské a pohraničné regióny) za predpokladu, že sú účinné a prinášajú európsku pridanú hodnotu;
8. uznáva osobitné postavenie a potreby určitých regiónov, ktoré pramenia z ich geografickej polohy, demografických zmien alebo konkrétnych obmedzení, ako je ich prírodné prostredie, pričom venuje pozornosť aj ich potenciálu; opakuje svoju výzvu, aby sa v prípade týchto regiónov, a najmä regiónov uvedených v článkoch 349 a 174 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktoré sú obzvlášť znevýhodnené (ako napríklad najvzdialenejšie regióny vrátane najvzdialenejších vidieckych oblastí, najsevernejšie regióny s veľmi nízkou hustotou obyvateľstva, ktoré okrem iného trpia veľkými vzdialenosťami a severskými podmienkami, a ostrovné, horské a pohraničné regióny), naďalej uplatňovali zvláštne formy preferencií, flexibilita a osobitné rozpočtové financovanie, a aby sa poskytovali priaznivejšie podmienky pre investovanie v týchto regiónoch, či už formou priamej pomoci alebo formou oslobodenia od dane; požaduje tiež uskutočnenie štúdií týkajúcich sa zachovania alebo vytvorenia určitých preferencií pre tieto druhy regiónov, aby sa zabezpečilo, že využívanie nástrojov politiky súdržnosti sa prispôbi ich ekonomikám s náležitým ohľadom na význam ich malých a stredných podnikov a potrebu konkurencieschopnosti a rovnakých príležitostí v záujme toho, aby sa tieto ekonomiky stali neoddeliteľnou súčasťou vnútorného trhu EÚ;

Utorok 5. júla 2011

9. zdôrazňuje, že Únia môže byť v celosvetovej hospodárskej súťaži konkurencieschopná len vtedy, ak jej politika súdržnosti bude schopná plne využívať rozvojový potenciál všetkých regiónov, mestských oblastí a miest a umožní dostatočne pružnú regionálnu reakciu na problémy a prekážky zistené prostredníctvom stratégie Európa 2020; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že ciele využívanie prostriedkov zo štrukturálneho fondu v rámci širokého územného prístupu musí slúžiť aj na kompenzáciu štrukturálnych slabých stránok aj v silnejších regiónoch; kladie však dôraz na to, že politika súdržnosti nie je len vykonávacím nástrojom stratégie Európa 2020 a že pretrvávajúce zameranie na hlavné zásady politiky súdržnosti bude prínosom v podobe zachovania úspechov stratégie Európa 2020 aj po skončení tejto stratégie;

10. zdôrazňuje, že politika súdržnosti sa musí naďalej zameriavať na územnú súdržnosť, a podčiarkuje, že v Lisabonskej zmluve bola k cieľom hospodárskej a sociálnej súdržnosti pridaná územná súdržnosť; konštatuje, že tento cieľ je stále neoddeliteľne spojený s výzvami hospodárskej a sociálnej súdržnosti a posilňuje európsku pridanú hodnotu politiky súdržnosti; zdôrazňuje, že „územná súdržnosť“ je dôležitá aj na nižšej než regionálnej úrovni, najmä v mestských oblastiach (mestské štvrte stretávajúce sa s ťažkosťami, nekontrolované rozrastanie sa miest), dokonca aj v regiónoch, ktoré sa považujú za bohaté;

11. domnieva sa, že makroregionálne stratégie – za predpokladu, že sa regionálne orgány zapájajú do ich riadenia – poskytujú veľkú príležitosť na využitie nadnárodného potenciálu, zlepšenie spolupráce medzi rôznymi úrovňami správy a zaujatie spoločného prístupu k spoločným výzvam, ako je ochrana životného prostredia alebo využívanie zdrojov a možností rozvoja, čo umožní účinnejší, vyvázenejší a udržateľnejší rozvoj; zdôrazňuje, že je potrebné účinnejšie prepojiť programy územnej spolupráce s územnými stratégiami (ako sú plány regionálneho rozvoja, stratégie miestneho rozvoja a plány miestneho rozvoja); domnieva sa, že lepšia koordinácia existujúcich mechanizmov podpory môže vytvoriť priestor na cielenejšie využívanie štrukturálnych fondov EÚ bez toho, aby to znamenalo akékoľvek zvýšenie objemu prostriedkov vyčlenených na tieto oblasti medziregionálnej spolupráce; navyše zastáva názor, že by sa pre tieto stratégie nemali vytvárať žiadne nové nástroje, finančné zdroje či vykonávacie štruktúry a že nesmie byť ovplyvnená finančná podpora poskytovaná regiónom na rozvojové projekty menšieho rozsahu; domnieva sa, že makroregionálny prístup by sa mohol využiť na posilnenie prepojení medzi politikou súdržnosti a susedskou politikou; nabáda v tejto súvislosti Komisiu a členské štáty, aby viac zohľadňovali územný rozmer ESF, najmä so zreteľom na prístup k zamestnaniu;

12. vyjadruje pochybnosti o tom, či osobitné operačné programy prinesú dodatočný úžitok funkčným geografickým jednotkám, ako sú skupiny orgánov zahŕňajúce miestne oblasti alebo morské panvy či povodia riek, najmä v prípadoch, keď neexistujú žiadne politické orgány (vrátane demokraticky zvolených orgánov) s dostatočne širokou právomocou na ich realizáciu; požaduje namiesto toho užšiu koordináciu makroregionálnych, metropolitných regionálnych alebo environmentálne-geografických stratégií na medzivládnej úrovni a vyzýva na primerané zohľadnenie týchto funkčných geografických jednotiek v rámci národných operačných programov, aby sa uľahčilo využívanie prostriedkov EÚ na medziregionálne rozvojové projekty; domnieva sa, že osobitné operačné programy by mali byť možnosťou na dosahovanie výsledkov v regiónoch, kde vykonávanie na nižšej než regionálnej úrovni prináša v porovnaní s národnými alebo regionálnymi programami pridanú hodnotu a kde sa na účely vykonávania vytvorili partnerstvá politických orgánov; požaduje, aby sa do navrhovania operačných programov pre cezhraničné programy zapojili cezhraničné zoskupenia na základe nariadenia o Európskom zoskupení územnej spolupráce (EZÚS);

13. vyzdvihuje kľúčovú rolu mestských oblastí a regiónov – vrátane hlavných miest a ich regiónov – pri dosahovaní hospodárskych, environmentálnych a sociálnych cieľov stratégie Európa 2020; podporuje dynamický proces začatý počas predchádzajúceho programovacieho obdobia v prospech integrovaných mestských programov a zdôrazňuje význam experimentov, ktoré v súčasnosti prebiehajú; požaduje podporu koncepcií a projektov, ktoré môžu slúžiť ako modely, na základe integrovaných plánov miestneho rozvoja a obojstranne prínosné posilnenie väzieb medzi mestami a veľkými mestami a vidieckymi oblasťami, ktoré sú s nimi funkčne spojené; domnieva sa, že väčšia súdržnosť medzi týmito oblasťami má osobitný význam pri riešení problémov oblastí so znevýhodnenými komunitami; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že najväčšie sociálno-ekonomické rozdiely často existujú v rámci veľkých miest a že veľké mestá so zanedbanými oblasťami a chudobnými štvrtami možno nájsť aj v bohatých regiónoch;

Utorok 5. júla 2011

14. zdôrazňuje, že mestá a veľké mestá môžu pre daný región predstavovať kľúčový prínos ako centrá rastu a hnacie sily rastu; zároveň poukazuje na to, že je potrebné umožniť vidieckym obciam, aby sa zúčastňovali na integrovaných riešeniach pre danú funkčnú geografickú jednotku prostredníctvom podpory partnerstiev a sietí; zdôrazňuje, že väčšie mestské centrá sa stretávajú s osobitnými problémami v dôsledku zložitosti ich sociálnych, hospodárskych a environmentálnych úloh; v tejto súvislosti považuje vnútorný potenciál vidieckych a prímestských oblastí za príležitosť rozvoja, a to nielen v okolí aglomerácií a veľkých miest; poukazuje ďalej na príležitosť hospodárskeho rozvoja osobitne znevýhodnených regiónov prostredníctvom vhodného využitia a podpory vnútorného potenciálu vidieckych oblastí vrátane ich environmentálnych a kultúrnych aktív; domnieva sa tiež, že v kontexte štrukturálnej politiky a politiky súdržnosti by sa partnerstvá mestských oblastí a vidieckych regiónov mali skôr zameriavať na poskytovanie rovnakých podmienok rozvoja a kvality života s ohľadom na sociálne a hospodárske faktory pre vidiecke oblasti; vyzýva členské štáty, aby vzhľadom na dynamický vplyv miest a veľkých miest na hospodársky rozvoj v regiónoch a na stimuláciu hospodárstva v okolitých vidieckych oblastiach zaručili prostriedky nevyhnutné na vykonávanie potrebných mestských a prímestských projektov;

15. odmieta využívanie povinných kvót, najmä pre vnútroštátne rozdeľovanie prostriedkov v rámci programov ESF/EFRR, na miestny a mestský rozvoj, pre vidiecke oblasti a iné typy územných aglomerácií alebo funkčných oblastí, pretože by to mohlo viesť k vyššej kritickej miere zásahov; domnieva sa, že požiadavka, aby sa na úrovni operačných programov stanovilo, ktoré mestské a iné oblasti sú oprávnené získať podporu, je možnosťou, ktorá by sa mala uprednostniť, ak táto metóda zabezpečí pridanú hodnotu a koncentráciu intenzity pomoci, pričom o tomto postupe by sa malo rokovať na základe zásad viacúrovňového riadenia; zastáva názor, že členským štátom a regiónom by sa v tomto smere mala zároveň zveriť väčšia zodpovednosť za organizáciu výberových konaní založených na konkurencii a výkone;

16. zdôrazňuje, že v štrukturálnej politike a politike súdržnosti nesmie dochádzať k jednostrannému uprednostňovaniu určitého typu regiónov; žiada, aby sa partnerstvá mestských oblastí a vidieckych regiónov vnímali v širších sociálnych, hospodárskych a environmentálnych súvislostiach;

17. zdôrazňuje, že financovanie zo štrukturálnych fondov a z Kohézneho fondu by malo zohľadňovať aj výzvy v oblasti vzdelávania a kultúry a sociálno-politické výzvy stratégie Európa 2020 a zároveň zostať v súlade s ústredným cieľom EÚ týkajúcim sa hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti, ktorá je zakotvená v zmluve, a dodržiavať zásadu subsidiarity; zastáva však názor, že plošná „europeizácia“ príslušných oblastí politiky by z finančných dôvodov zlyhala; požaduje preto zavádzanie ďalších lokalizovaných prístupov v oblasti miestneho rozvoja, ktoré by mohli slúžiť ako modely, pri zachovaní existujúcich kompetencií na národnej a regionálnej úrovni;

18. podobne zdôrazňuje, že politika súdržnosti sa nemôže stať prostriedkom ani nástrojom, ktorý by slúžil potrebám jednotlivých odvetví, ako sú politiky výskumu a vývoja, priemyselných inovácií a boja proti zmene klímy, pretože to by znamenalo oslabenie jej primárneho cieľa a obmedzenie jej využívania na podporu rozvojového potenciálu regiónov, čo je základný predpoklad toho, aby sa najviac znevýhodnené regióny priblížili najrozvinutejším regiónom;

19. požaduje v súvislosti s nevyhnutným prechodom na obnoviteľné zdroje energie a s diskusiami o zmene klímy, aby sa politika súdržnosti vo väčšej miere podieľala na rýchlom rozvoji environmentálnych technológií a obnoviteľných zdrojov energie; domnieva sa, že by to malo byť jednou z priorit, ak bude v rámci programov k dispozícii dostatok prostriedkov a ak bude zameranie na obnoviteľné zdroje energie pre EÚ prínosom, a to na základe plánov na decentralizované energetické koncepcie zahŕňajúce technológie účinného skladovania energie v regiónoch; je naklonený využívaniu potenciálu regionálneho hospodárstva v tejto oblasti;

20. domnieva sa, že je priestor na to, aby sa zo štrukturálnych fondov podporovali investície do špecifickej energetickej infraštruktúry, pričom však táto podpora musí byť dostupná len v regiónoch, v ktorých politické alebo geografické prekážky výrazne obmedzujú schopnosť trhu uspokojiť potreby v oblasti zásobovania energiou; žiada tiež, aby sa podpora zo štrukturálnych fondov spájala v každom prípade s posilňovaním vnútorného trhu s energiou a s bezpečnosťou dodávok, ako aj so zásadou viacúrovňovej správy v oblasti riadenia zdrojov;

Utorok 5. júla 2011

21. domnieva sa tiež, že politika súdržnosti je zodpovedná za podniknutie potrebných krokov na nápravu nedostatkov a odstránenie problémov v základnej sieti transeurópskej dopravnej siete pozostávajúcej z hlavných trás európskeho významu, najmä v pohraničných regiónoch, ktoré sa doteraz v tomto smere výrazne zanedbávali;

22. zdôrazňuje, že transeurópske dopravné siete zohrávajú rozhodujúcu úlohu pre súdržnosť európskych regiónov, a že sa preto musí posilniť, najmä v pohraničných regiónoch a v najvzdialenejších regiónoch, rozvoj infraštruktúry TEN, námorných diaľnic a vyznačených európskych ciest a prístup k nim; vyzýva na prijatie všetkých potrebných opatrení zameraných na zaistenie dostatočných finančných prostriedkov a zaručenie včasného vykonávania prioritných projektov siete TEN-T; odporúča, aby sa určité cezhraničné infraštruktúry považovali za prioritné projekty spĺňajúce kritériá na financovanie v rámci cieľov 1, 2 a 3, a požaduje, aby sa na regionálnej úrovni povinne zaviedlo právo na predloženie prvého návrhu pre tento typ akcií, ako aj rovnocennú účasť hraničných regiónov a miestnych orgánov na plánovaní;

23. nabáda na uplatňovanie vnútroštátnych zdrojov vzhľadom na pridanú hodnotu takýchto opatrení pre posilňovanie regionálneho zblížovania, územnej súdržnosti a rozvojových aktivít, ako je cestovný ruch, ktoré sú dôležité pre vzdialené regióny, napríklad ostrovné regióny;

24. podporuje hospodársky rozvoj a zamestnanosť v MSP a mikropodnikoch; požaduje preto, aby sa základné zásady iniciatívy Small Business Act pre Európu (SBAE), t. j. zásada „najskôr myslieť v malom“ a zásada „iba raz“, považovali za základy politiky súdržnosti, a domnieva sa, že členské štáty a regióny by ich mali uplatňovať pri formulovaní svojich operačných programov;

Cieľové štruktúry a rámec programového plánovania

25. zdôrazňuje, že kľúčové prvky stratégie Európa 2020 (inovácie, vzdelávanie a odborná príprava, energetika, životné prostredie, zamestnanosť, konkurencieschopnosť, zručnosti a boj proti chudobe) sú už pevnou súčasťou politiky súdržnosti a štrukturálnej politiky; zastáva názor, že výzvy obsiahnuté v stratégii Európa 2020 sa dajú bez problémov začleniť do troch osvedčených cieľových štruktúr (Konvergencia, Regionálna konkurencieschopnosť a zamestnanosť a Európska územná spolupráca);

26. zdôrazňuje, že investície do inovácií a vzdelávania môžu podporiť rast; poukazuje však na to, že príslušná infraštruktúra (doprava, širokopásmové internetové pripojenie, energetika) a príslušné inštitúcie (vyvážená kombinácia verejných investícií a konsolidácie daňovej politiky s makroekonomickými opatreniami, služby elektronickej verejnej správy a cezhraničné vzdelávanie) musia poskytnúť účinnú podporu;

27. domnieva sa, že aj rozvoj základnej infraštruktúry by mal byť v súlade so stratégiou Európa 2020, keďže konvergenčné regióny budú schopné prispieť k dosiahnutiu cieľov stratégie Európa 2020, len ak budú mať konkurencieschopné dopravné, energetické a komunikačné siete a zariadenia na nakladanie s odpadom, a práve preto musia mať najslabšie a najviac znevýhodnené regióny istú voľnosť pri interpretácii týchto cieľov;

28. zdôrazňuje, že ESF je najdôležitejším nástrojom vykonávania sociálneho rozmeru stratégie Európa 2020 a že tento fond môže podstatne prispieť k naplneniu ústredných priorít tejto stratégie, konkrétne k zamestnanosti, prechodu na trvalo udržateľné hospodárstvo, k nižšiemu počtu predčasného ukončenia školskej dochádzky, boju proti chudobe, diskriminácii a sociálnemu vylúčeniu a k nachádzaniu riešení rôznych sociálnych situácií, v ktorých sa ľudia nachádzajú; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že okrem HDP existujú iné sociálne ukazovatele, ktoré by mohli byť užitočné v rámci analýzy SWOT;

29. zastáva názor, že ESF má rozhodujúci význam pre politiku súdržnosti a má potenciál zvýšiť svoj podiel na plnení cieľov stratégie Európa 2020 aj v oblasti udržateľného rastu poskytovaním podpory MSP pri vytváraní ekologických pracovných miest;

Utorok 5. júla 2011

30. považuje boj proti diskriminácii na trhu práce, či už súvisí s pohlavím, sexuálnou orientáciou, etnickou príslušnosťou, vekom, zdravotným postihnutím alebo miestom bydliska za veľmi dôležitý pri presadzovaní skutočnej rovnosti príležitostí; poznamenáva, že zvýšenie miery zamestnanosti žien je rozhodujúce na dosiahnutie cieľa stratégie Európa 2020 v oblasti zamestnanosti, a preto je nevyhnutné úplne odstrániť prekážky brániace ženám v účasti na trhu práce;

31. domnieva sa, že HDP musí zostať aj naďalej hlavným kritériom na vymedzenie oblastí s najvyššou potrebou podpory (HDP na obyvateľa nižší ako 75 % priemeru EÚ) a prípadne štátov poberajúcich podporu z Kohézneho fondu (HNP na obyvateľa nižší ako 90 % priemeru EÚ); domnieva sa, že príslušné vnútroštátne a regionálne orgány by mali mať možnosť používať – na príslušnej rozhodovacej úrovni, pre každý cieľ a spôsobom vyjadrujúcim geografickú koncentráciu – ďalšie ukazovatele, ktoré by boli dohodnuté v rámci zmlúv o rozvojovom a investičnom partnerstve a na základe ktorých by sa mohli vyhodnocovať príslušné sociálne, hospodárske, environmentálne, demografické a geografické problémy, s ktorými sa tieto orgány stretávajú;

32. žiada, aby sa politika súdržnosti zameriavala v súlade s Lisabonskou zmluvou aj naďalej predovšetkým na najzaostalejšie regióny; zdôrazňuje, že najviac znevýhodneným regiónom by sa mal podľa závažnosti ich problémov v oblasti rozvoja pridelovať primeraný podiel prostriedkov dostupných v rámci cieľa 1 (Konvergencia);

33. žiada, aby sa zaviedol limit na obdobia oprávnenosti pre tie regióny, ktoré po viacerých programových obdobiach nie sú preukázateľne schopné dosiahnuť výrazné zlepšenia vo svojej hospodárskej, sociálnej a environmentálnej situácii, a to aj napriek maximálnej podpore;

34. vyzýva Komisiu, aby predložila návrh na ďalšie programové obdobie, ktorým sa zabezpečí poskytovanie prispôsobiteľnej, stabilnej a primeranej prechodnej pomoci regiónom, na ktoré sa už nevzťahuje cieľ Konvergencia, v záujme riešenia ich konkrétnej situácie, ako aj regiónom s HDP na obyvateľa medzi 75 % a 90 % priemeru EÚ, a to vo forme prechodnej kategórie, aby sa predišlo nerovnakému zaobchádzaniu s regiónmi napriek ich podobnej situácii; domnieva sa, že toto osobitné opatrenie musí nahradiť aktuálny systém ukončovania a zavádzania podpory, čím by sa vytvoril spravodlivý systém, ktorý by lepšie riešil negatívne dosahy hospodárskej krízy na regióny, pričom by sa posilnila spravodlivosť a solidarita, čo sú základné zásady politiky súdržnosti; zdôrazňuje, že tieto prechodné opatrenia pre nadchádzajúce programové obdobie by nemali byť zavedené na úkor regiónov, na ktoré sa v súčasnosti vzťahuje cieľ Konvergencia (cieľ 1), Konkurencieschopnosť (cieľ 2) alebo Európska územná spolupráca (cieľ 3);

35. vyzýva na posilnenie cieľa 2 (Regionálna konkurencieschopnosť a zamestnanosť) prostredníctvom jeho horizontálnej povahy s cieľom dosiahnuť výsledky pre obmedzený počet priorít EÚ, ako sú podpora pre MSP, ekologické inovácie, miestne hospodárstva, vzdelávanie a odborná príprava, infraštruktúra, udržateľná mobilita, obnoviteľné zdroje energie a dodávky energie, účinnosť zdrojov a sociálne začleňovanie; zdôrazňuje, že sa musí zachovať a ďalej rozvíjať osvedčený systém, ktorý zabezpečuje, že rozvinutejšie regióny sú schopné odstraňovať regionálne štrukturálne nedostatky, znižovať územné rozdiely, prispievať k plneniu spoločných európskych cieľov a riešiť budúce problémy, a to vďaka využívaniu štruktúr, ktoré dokážu flexibilne reagovať na meniace sa okolnosti, okrem iného vrátane inovačných zoskupení a súťaže pri získavaní finančných prostriedkov; požaduje prijatie ďalších opatrení pre oblasti silno zasiahnuté štrukturálnou zmenou, ktoré by pomohli zlepšiť sociálno-ekonomickú situáciu a situáciu v oblasti infraštruktúry; v tejto súvislosti poukazuje na to, že by sa mali navrhnúť stratégie s dostatočnou flexibilitou, aby bolo možné riešiť problémy a osobitosti každého individuálneho regiónu;

36. žiada opatrenia, ktorými by sa zabezpečilo, aby mohli rozvinutejšie regióny modernizovať svoj sociálny a hospodársky kapitál a venovať sa osobitným problémom nedostatkov a neprimeraného hospodárskeho rozvoja;

37. zastáva jednoznačne názor, že úsilie v rámci cieľa 3 (Európska územná spolupráca) je potrebné posilniť na všetkých vnútorných hraniciach EÚ i na všetkých troch úrovniach takejto spolupráce (cezhraničná, medziregionálna a nadnárodná), a žiada zvýšenie príslušného podielu štrukturálnych fondov na 7 %; žiada, aby sa udeľovanie finančných prostriedkov pre každý program územnej spolupráce vykonávalo na

Utorok 5. júla 2011

základe harmonizovaných kritérií s cieľom spĺňať potreby a charakteristiky každého územia a príslušnej zemepisnej oblasti strategickým a integrovaným spôsobom; vyzdvihuje význam pohraničných regiónov pri dosahovaní cieľov stratégie Európa 2020; domnieva sa, že je potrebné zlepšiť koordináciu medzi transeurópskymi sieťami, najmä medzi dopravnými a energetickými sieťami, a cezhraničnou infraštruktúrou a zvýšiť dotácie pre tieto siete v súlade s európskymi prioritami, a požaduje zodpovedajúce zvýšenie finančnej podpory pre všetky pohraničné regióny; požaduje zjednodušenie vykonávacích pravidiel, ktorými sa riadia programy cieľa 3, na základe zásady proporcionality, ako aj vytvorenie spoločného súboru pravidiel oprávnenosti, čo sú všetko predpoklady na zvýšenie účinnosti a viditeľnosti týchto programov; zdôrazňuje, že je potrebné, aby boli do programov zapojené miestne subjekty s rozhodovacou právomocou, keďže iba tak sa môžu tieto programy skutočne realizovať;

38. domnieva sa, že európske zoskupenie územnej spolupráce predstavuje jedinečný, veľmi hodnotný územný riadiaci nástroj, ktorý zodpovedá potrebám štruktúrovanej spolupráce a musí byť propagovaný ako nástroj, ktorého cieľom je zriadenie mechanizmov cezhraničného riadenia a ktorý by zabezpečoval zodpovednosť za rôzne politiky na regionálnej a miestnej úrovni;

39. rozhodne odmieta akékoľvek návrhy na podriadenie politiky súdržnosti vnútroštátnym alebo odvetvovým záujmom; domnieva sa, že nové tematické fondy (klíma, energetika, doprava) by narušili osvedčenú zásadu spoločného riadenia a integrované rozvojové programy a ohrozili by schopnosť vytvárať synergie a účinnosť zásahov, a tým prínos regiónov pri plnení cieľov stratégie Európa 2020;

40. trvá na tom, že Európsky sociálny fond musí zostať súčasťou politiky súdržnosti, keďže len tak sa môžu rozvíjať a realizovať integrované stratégie na riešenie hospodárskych a sociálnych problémov;

41. podporuje Komisiu v jej úsilí o zabezpečenie posilneného, účinného a viditeľnejšieho ESF; vyzýva preto Komisiu a členské štáty, aby v rámci svojich rokovaní dosiahli dohodu o potrebnej výške príspevku ESF v rámci štrukturálnych fondov;

42. domnieva sa, že účinnosť ESF by sa mala zvyšovať predovšetkým prostredníctvom stimulov, a nie sankcií;

43. zdôrazňuje, že v dôsledku hospodárskej krízy sa prehĺbila naliehavosť opatrení v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje ESF, najmä opatrení na podporu zamestnanosti, zmeny profesijného zaradenia, sociálneho začleňovania a znižovania chudoby;

44. zdôrazňuje skutočnosť, že ESF zásadným spôsobom podporuje politiky trhu práce, ako sú preventívne a miestne politiky, ako aj politiky, ktorých cieľom je pomáhať mladým ľuďom začleniť sa do trhu práce a bojovať proti nezamestnanosti; zdôrazňuje skutočnosť, že členské štáty by mali využívať ESF na investície do nových zručností, vzdelávania (vrátane vzdelávania v ranom veku), celoživotného vzdelávania, rekvalifikácie a zmeny profesijného zaradenia, a zdôrazňuje, že tento fond zohráva dôležitú úlohu pri posilňovaní všetkých rozmerov sociálneho začleňovania vrátane začleňovania najviac znevýhodnených a najzraniteľnejších skupín;

45. vyzýva Komisiu, aby posilnila činnosti ESF zamerané na podporu začleňovania do trhu práce; nabáda členské štáty, aby investovali do detí od veľmi nízkeho veku prostredníctvom vzdelávania a v neskoršom veku zaviedli poradenstvo v oblasti vzdelávania na základe možností uplatnenia na miestnej a regionálnej úrovni, ako aj programy celoživotného vzdelávania, ktoré pomôžu pracovníkom prispôbiť svoje zručnosti požiadavkám trhu práce, aby zavádzali opatrenia na boj proti nezamestnanosti mladých ľudí a riešenie javu, akým je tzv. chudobný pracujúci, a aby vypracovávali prispôbené programy na pomoc znevýhodneným a zraniteľným skupinám, napr. Rómom, migrantom, osobám so zdravotným postihnutím a osobám, ktoré predčasne ukončili školskú dochádzku, s cieľom podporiť účinný a inkluzívny rast a znalostnú ekonomiku v Európe;

Utorok 5. júla 2011

46. žiada lepšie zameranie a ďalšiu technickú podporu pre tie oblasti, ktoré sú postihnuté veľkou chudobou a často napätým spoložitím väčšinových a menšinových kultúr na subregionálnej úrovni; domnieva sa, že tieto subregionálne oblasti môžu ľahko ostať oblasťami veľkej chudoby a stretávať sa so segregáciou, a to dokonca aj v regiónoch, ktoré nevyhnutne nezaostávajú za štatistickými priemerami; poznamenáva, že na rozvoj týchto subregionálnych oblastí by sa malo vynaložiť sústredené úsilie;
47. víta skutočnosť, že v niektorých členských štátoch sa v rámci ESF na programové obdobie 2007 až 2013 prvýkrát zriadili operačné programy (OP) pokrývajúce všetky cieľové oblasti;
48. zdôrazňuje, že v súčasnosti sú stále dôležité neoceniteľné skúsenosti získané prostredníctvom iniciatívy Spoločenstva EQUAL, najmä so zreteľom na kombináciu miestnych a regionálnych opatrení a výmenu najlepších postupov v rámci celej EÚ;
49. poukazuje na synergie, ktoré možno dosiahnuť prostredníctvom integrovaných prístupov k rozvoju na miestnej a regionálnej úrovni, najmä čo sa týka prepojenia ESF s EFRR, a žiada práve s ohľadom na integrované plánovanie rozvoja zamerané na konkrétne miesta, aby sa posilnili a zjednodušili spoločné pravidlá oprávnenosti a aby sa využívala možnosť krížového financovania medzi týmito fondmi; podporuje zavedenie možnosti operačných programov financovaných z viacerých fondov, ktoré by ešte viac podporovali integrované prístupy; ďalej vyzýva na lepšie synergie medzi ERF a EFRR;
50. v záujme zvýšenia synergií požaduje väčšiu integráciu sektorových politík (doprava, energetika, výskum, životné prostredie, vzdelávanie) do kohéznych a štrukturálnych politík, aby sa zvýšila účinnosť a zlepšila koordinácia medzi štrukturálnymi fondmi, rámcovým programom pre konkurencieschopnosť a inovácie a rámcovými programami pre výskum a rozvoj; poukazuje na to, že programy financované z viacerých fondov by mohli prispieť k integrovanejšiemu prístupu a k zvýšeniu účinnosti medzi týmito rôznymi fondmi; domnieva sa, že vnútroštátne/regiónálne rozvojové partnerstvá sú vhodným nástrojom na zblíženie rôznych politík; v tejto súvislosti zdôrazňuje potrebu stanoviť jasné ciele a zhodnotiť, či boli dosiahnuté ciele v členských štátoch;
51. navrhuje, aby boli politiky v oblasti výskumu a vývoja územne vymedzené; preto zdôrazňuje význam prispôbenia politík súdržnosti a politík v oblasti výskumu a inovácií osobitným potrebám území, keďže výraznejšie zapojenie regionálnych a miestnych orgánov do vytvárania a vykonávania regionálnych rozvojových fondov a programov pre výskum a inovácie má rozhodujúci význam vzhľadom na skutočnosť, že nie je možné uplatňovať rovnakú stratégiu rozvoja pre všetky regióny;
52. požaduje spoločný strategický rámec pre EFRR, ESF, Kohézny fond, rámcové programy, EPFRV a EFRH na obdobie po roku 2013; domnieva sa, že model harmonizovaného regulačného prístupu (správa, oprávnenosť na podporu, pravidlá auditu a predkladania správ) sa musí ešte posilniť spoločným rámcovým nariadením; v tejto súvislosti zdôrazňuje význam hladkého spoločného fungovania rôznych fondov s cieľom dosiahnuť výsledky; žiada Komisiu, aby vykonala úpravy potrebné na zabezpečenie toho, aby sa príslušné fondy mohli pokiaľ možno navzájom dopĺňať;
53. žiada, aby Rada a Parlament prijali nový spoločný strategický rámec riadnym legislatívnym postupom na základe článku 177 ZFEÚ;
54. domnieva sa, že je potrebné začleniť Európsky sociálny fond do spoločného strategického rámca, avšak bez zmeny jeho vlastných osobitných pravidiel fungovania a ustanovení, pričom sa zabezpečí poskytnutie primeraných zdrojov; vyzýva Komisiu, aby posilnila úlohu ESF, zvýšila jeho viditeľnosť a zjednodušila jeho rozpočtovú kontrolu stanovením jednoduchých a účinných postupov spolupráce medzi riadiacimi orgánmi a oddeleniami rozpočtovej kontroly;

Utorok 5. júla 2011

55. v tejto súvislosti navrhuje, aby sa zväzilo opätovné začlenenie regionálnych programov EPFRV (osi 3 a 4); odmieta však, aby takéto opätovné začlenenie malo za následok zníženie rozpočtových prostriedkov pre EFRR a EPFRV; požaduje záväzné usmernenia pre členské štáty a regióny s cieľom vytvoriť pre štrukturálne fondy EÚ a regionálne programy rozvoja vidieka harmonizovanejšie administratívne štruktúry;

56. žiada revíziu nariadenia o cezhraničnej spolupráci na vonkajších hraniciach a súčasného nástroja európskeho susedstva a partnerstva, aby sa príslušné fondy začlenili do cieľa 3 (Európska územná spolupráca);

57. víta ciele rozvojových a investičných partnerstiev medzi EÚ a členskými štátmi, ktoré navrhuje Komisia namiesto národných strategických referenčných rámcov vypracovaných v minulosti pre jednotlivé členské štáty; v tejto fáze žiada stanoviť kľúčové investičné priority zamerané na plnenie stratégie Európa 2020 a ostatných cieľov politiky súdržnosti; považuje za nutné čo najskôr objasniť rozdelenie právomocí medzi jednotlivými zainteresovanými úrovňami a žiada, aby sa zachovali právomoci štátov a/alebo regiónov, ako aj miestne právomoci v súlade so zásadou subsidiarity; žiada jasný záväzok k vhodnému zapájaniu partnerov do rozvojových a investičných zmlúv;

58. podporuje zachovanie operačných programov ako najdôležitejšieho nástroja implementácie strategických dokumentov z hľadiska konkrétnych investičných priorít; v tejto súvislosti žiada, aby sa určili jasné a merateľné ciele;

59. žiada, aby sa regionálne a miestne orgány a ich združenia štruktúrovaným a systematickým spôsobom povinne zapájali do všetkých fáz vykonávania politiky súdržnosti (strategické plánovanie, navrhovanie zmlúv o rozvojových a investičných partnerstvách a rokovanie o nich a operačné programy, monitorovanie a vyhodnocovanie), a to v súlade s ústavným a inštitucionálnym usporiadaním jednotlivých členských štátov; považuje za nevyhnutné, aby boli zodpovedajúcim spôsobom vypracované v nariadeniach o štrukturálnych fondoch;

60. domnieva sa, že akákoľvek budúca stratégia využitia ESF bude účinnejšia, ak bude zahŕňať aj regionálnu a miestnu úroveň verejnej správy, ktorá je schopná zamerať strategické ciele na územné špecifiká prostredníctvom štruktúrovaného dialógu so všetkými zainteresovanými stranami;

61. podporuje systém tematických priorít, ktorý navrhuje Komisia; zdôrazňuje, že čím nižšia je úroveň rozvoja členských štátov alebo regiónov, tým obsiahlejší by mal byť takýto zoznam priorít, pričom je potrebné brať do úvahy rozvojové potreby konkrétneho regiónu a musí sa zabezpečiť, aby sa tento tematický prístup programovania štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu neuskutočnil na úkor integrovaného prístupu založeného na miestnych danostiach;

62. vyzýva členské štáty, aby v prípade stanovenia určitých záväzných priorít pre všetky členské štáty zahrnuli medzi svoje priority inovácie, infraštruktúru, dopravu a hospodárenie so zdrojmi, ale domnieva sa, že by mala existovať istá rezerva s cieľom zohľadniť rozsah programov, základný scenár v každom regióne a výsledky, ktoré sa majú dosiahnuť, v záujme prispôbenia týchto priorít osobitným potrebám každého regiónu; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že je potrebné zachovať pre oblasť inovácií širší priestor na výklad v súlade s hlavnou iniciatívou Inovácia v Únii; poznamenáva, že MSP sú hlavným zdrojom pracovných príležitostí v EÚ a sú živnou pôdou pre podnikateľské nápady; zdôrazňuje, že je potrebné aj naďalej poskytovať a posilňovať podporu MSP vzhľadom na kľúčovú úlohu, ktorú môžu MSP zohrávať pri vykonávaní stratégie Európa 2020; zdôrazňuje, že z hľadiska iniciatívy Inovácia v Únii je potrebné uplatňovať širokú koncepciu „inovácií“, pričom prístup MSP k finančným prostriedkom sa musí naďalej zjednodušovať; zdôrazňuje, že musí byť možné navrhovať ďalšie priority a presadzovať ich na dobrovoľnej báze a v súlade so zásadou subsidiarity; žiada, aby sa medzi navrhované prioritné oblasti zaradili energetika, vzdelávanie a odborná príprava a opatrenia na boj proti chudobe;

Utorok 5. júla 2011

63. žiada, aby sa zabránilo odkladom začiatku uplatňovania programov a aby sa rozhodovacie a hodnotiace procesy v zásade urýchlili; zdôrazňuje, že toto je mimoriadne dôležité najmä pre malé a stredne veľké podniky; požaduje tiež zlepšiť technické vybavenie príslušných orgánov správy, ako aj užšie prepojiť tieto orgány, zredukovať povinnosti uverejňovania a podstatne skrátiť lehoty na výzvy na predloženie ponuky a na predkladanie žiadostí; žiada Komisiu, aby posúdila, či by mohli byť zriadené pilotné oblasti s cieľom preveriť nové nariadenia v menšom rozsahu predtým, než bude nariadenie uplatniteľné pre ostatné regióny, s cieľom určiť možné problémy pri vykonávaní;

Stimuly, podmienenosť, zameranie na výsledky, spolufinancovanie a možnosti financovania

64. žiada, aby financovanie v rámci rozvojových a investičných partnerstiev podliehalo určitým osobitným záväzkom vopred prijatým v dialógu medzi Komisiou a členskými štátmi; domnieva sa, že tieto vopred určené podmienky musia od členských štátov vyžadovať, aby uskutočnili reformy s cieľom zabezpečiť efektívne využívanie prostriedkov v oblastiach priamo súvisiacich s politikou súdržnosti, že v prípade potreby budú členské štáty o to požiadané a že tieto fondy by mali byť naviazané na tieto podmienky; žiada, aby mali subjekty zapojené do riadenia operačných programov možnosť ovplyvniť podmienenosť; považuje za správne, aby tieto podmienky zahŕňali najmä riadne vykonávanie už prijatých právnych predpisov EÚ (napr. v oblasti cenovej regulácie, verejného obstarávania, dopravy, životného prostredia, zdravia atď.), aby sa tak predišlo nezrovnalostiam a zabezpečila sa efektívnosť; odmieta však ukladanie podmienok, ktoré od členských štátov vyžadujú zásadné sociálne a hospodárske reformy; každá podmienka by mala v plnej miere rešpektovať zásady subsidiarity a partnerstva;

65. domnieva sa, že nová podmienenosť nesmie mať za následok dodatočnú administratívnu záťaž pre zainteresované subjekty; podporuje rozvoj zhodných, štandardných systémov podmienenosti pre EFRR, ako aj pre ESF, ktoré sa dajú objektívne zhodnotiť;

66. domnieva sa, že Komisia je zodpovedná za stanovenie podmienok a kontrolu ich vykonávania, a navrhuje, aby sa pre členské štáty a regióny vypracovali príslušné akčné plány;

67. víta návrh Komisie na výraznejšiu orientáciu politiky súdržnosti na výsledky prostredníctvom stanovenia vhodných cieľov a ukazovateľov ex ante; zdôrazňuje, že tu môže ísť len o niekoľko jasne vymedzených a merateľných ukazovateľov, ktoré musia priamo a účinne súvisieť s podporou a na ktorých sa treba spoločne dohodnúť s regiónmi/členskými štátmi; domnieva sa však, že všetky nástroje a kritériá navrhnuté na meranie výkonnosti by mali byť naďalej založené na kvalitatívnom prístupe k programom;

68. domnieva sa, že ukazovatele stanovujúce regionálne dotácie zo štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu musia vychádzať z najnovších štatistických údajov Eurostatu, aby sa v plnej miere zohľadnil vplyv krízy na regióny z hospodárskeho a sociálneho hľadiska;

69. žiada zvýšiť účinnosť a transparentnosť ESF prostredníctvom činností, ktoré sa budú vo väčšej miere zameriavať na výsledky, a vyzýva, aby sa ex ante vymedzili jasné a merateľné ciele a ukazovatele výsledkov, ktoré sú priamo spojené s účelom financovania a na základe ktorých sa dajú merať najmä úspechy v boji proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu, ako aj v oblasti integrácie do kvalitného zamestnania; domnieva sa, že je potrebné zapojiť zainteresované strany na všetkých úrovniach správy do vymedzenia týchto cieľov a ukazovateľov a že ukazovatele by sa mali pred začiatkom financovania včas a jednoznačne vymedziť, aby členské štáty, ako aj Komisia mohli vyhodnotiť dosiahnuté výsledky a využiť získané skúsenosti počas nasledovného štádia plánovania; podporuje návrh Komisie, aby pridelovanie finančných prostriedkov ESF záviselo od ex ante podmienenosti vrátane podmienky týkajúcej sa transpozície právnych predpisov EÚ

Utorok 5. júla 2011

a cieľov EÚ, ktoré sú nevyhnutné pre úspech opatrení ESF a štrukturálnych reforiem a zabezpečenie primeraných administratívnych kapacít; zdôrazňuje, že zameranie na výsledky nesmie viesť k znevýhodňovaniu malých príjemcov a nesmú im vzniknúť nijaké nové prekážky ani riziká;

70. považuje verejné a súkromné spolufinancovanie za jednu zo základných zásad politiky súdržnosti; žiada o preskúmanie percentuálneho stropu financovania EÚ, ktorý by mal vo väčšej miere zohľadňovať úroveň regionálneho rozvoja, európsku pridanú hodnotu a typy financovaných opatrení a mal by sa podľa toho zvýšiť alebo znížiť;

71. žiada členské štáty a regióny, aby pri programovaní rozpočtových prostriedkov určených na spolufinancovanie upriamili svoju pozornosť na budúcnosť a aby ich zvýšili prostredníctvom finančného inžinierstva;

72. žiada, aby sa v súvislosti s priamymi dotáciami podnikom zohľadňovala skutočnosť, že financovanie politiky súdržnosti často neovplyvňuje rozhodnutia spoločností, najmä väčších spoločností, otvorí v určitej lokalite podnik, ale vedie k prijatiu prostriedkov zo strany spoločností, ktoré už takéto rozhodnutie prijali, a preto žiada, aby sa granty pre veľké, súkromné podniky sústreďovali na investície do výskumu a vývoja, resp. aby sa poskytovali nepriamo prostredníctvom financovania infraštruktúry, a to častejšie než v súčasnosti; takisto požaduje zahrnutie jasných ustanovení do všeobecných predpisov upravujúcich štrukturálne fondy, ktorými sa vylúči akékoľvek financovanie EÚ určené na premiestňovanie podnikov v rámci EÚ a podstatne sa zníži hranica na preskúmanie takýchto investícií, pričom veľké podniky budú z priamych dotácií vylúčené a stanoví sa obmedzenie dĺžky trvania operácií na 10 rokov;

73. uznáva pákový efekt a nové nástroje financovania a možnosti mobilizácie investícií, vo všeobecnosti podporuje zvýšené financovanie formou pôžičiek a požaduje rozšírenie revolvingových finančných nástrojov na tie oblasti pomoci, ktoré sa ukážu ako vhodné; v záujme toho žiada zjednodušenie postupov a väčšiu právnu istotu počas celého obdobia financovania, ako aj vytvorenie registra EÚ, v ktorom bude uvedené, na ktoré projekty sa poskytnú pôžičky a ktoré projekty získajú dotácie; žiada, aby boli nástroje adaptabilné, aby sa zabezpečila ich uskutočniteľnosť a realizovateľnosť pre všetky regióny a mestá; zastáva názor, že najneskôr po uplynutí obdobia poskytovania pomoci by mala prejsť zodpovednosť za využívanie prostriedkov na vnútroštátnu, resp. projektovú úroveň; konštatuje, že v súčasnosti nie všetky členské štáty prijali decentralizovaný prístup týkajúci sa finančných nástrojov, ako je iniciatíva JESSICA; zdôrazňuje potrebu priameho prístupu pre mestá;

74. zdôrazňuje, že podpora grantov sa musí za každých okolností zachovať ako možnosť voľby a že je na miestnych aktéroch, aby vybrali vhodnú kombináciu financovania v závislosti od regionálnych požiadaviek;

75. zastáva názor, že úloha EIB pri financovaní infraštruktúry TEN sa musí posilniť; požaduje viac stimulov pre samostatne sa financujúce verejno-súkromné partnerstvá; v zásade sa domnieva, že Európsky parlament nesie v tomto smere významnú zodpovednosť za zabezpečenie transparentnosti, ako aj za rozhodovanie a dohľad;

76. víta účinnú spoluprácu medzi EIB a Komisiou pri vykonávaní troch spoločných iniciatív JESSICA, JEREMIE a JASMINE, ktoré by mali zvýšiť účinnosť a efektívnosť politiky súdržnosti a zlepšiť fungovanie štrukturálnych fondov; žiada Komisiu, aby aj naďalej pokračovala v aktívnom prijímaní spoločných iniciatív s EIB, najmä v oblasti politiky súdržnosti, a tým zabezpečila finančnú podporu MSP;

77. považuje globálne granty na nižšej ako regionálnej úrovni za vhodný nástroj rozvoja nezávislých inovačných stratégií v súlade s európskymi regionálno-politickými cieľmi;

78. odmieta však kvóty alebo povinnosti týkajúce sa globálnych grantov, keďže by mohli byť v rozpore s hlavnými prioritami prispôbenými potrebám regiónov;

Utorok 5. júla 2011

Rozpočet, finančné procesy, odbúravanie byrokracie, rozpočtová disciplína a finančná kontrola

79. zastáva názor, že systém sedemročných programových období sa osvedčil, pokiaľ ide o politiku súdržnosti, a mal by sa zachovať minimálne do konca ďalšieho plánovacieho obdobia (2020); požaduje však systém nového, rýchlejšieho strategického hodnotenia východiskových podmienok, aby sa tak mohlo ešte rýchlejšie a pružnejšie reagovať na mimoriadne udalosti (finančná kríza, energetická kríza, prírodné pohromy);

80. zdôrazňuje však, že rozpočet EÚ so súčasnou štruktúrou a mechanizmy pridelovania pomoci s východiskovými nariadeniami o fondoch sa osvedčili práve pri vykonávaní politiky súdržnosti a štrukturálnej politiky a že zmeny preto treba prijať len v prípadoch, ak sa postupy neosvedčili, resp. ak existujú rozpory s platným nariadením o rozpočtových pravidlách; v tejto súvislosti podporuje návrhy Komisie na harmonizáciu pravidiel upravujúcich všetky finančné prostriedky dostupné na regionálny rozvoj; žiada však, aby sa pri hoci aj nepatrnej zmene jeho etablovanej a osvedčenej štruktúry postupovalo veľmi opatrne, aby sa zabránilo zlyhaniu a neistote v prípade vnútroštátnych a regionálnych administratívnych orgánov a zvýšenému bremenu pre príjemcov, najmä tých s malou štruktúrou a obmedzenou kapacitou;

81. považuje začlenenie cieľov EÚ 2020 do existujúcich cieľových štruktúr a štruktúr fondov za reálne; odmieta rozdelenie rozpočtu EÚ na pojmové okruhy rastu – „smart“, „inclusive“ alebo „sustainable“ (inteligentný, inkluzívny, resp. udržateľný rast), ako aj rozdelenie politiky súdržnosti na rôzne rozpočtové okruhy; domnieva sa, že táto politika by mala mať v rozpočte EÚ vlastný okruh;

82. domnieva sa, že politika súdržnosti po roku 2013 môže byť pre ďalší a udržateľný rozvoj regiónov EÚ ešte väčším prínosom a že predstavuje rozhodujúcu politickú oblasť pre medziodvetvové vykonávanie stratégie EÚ 2020, a preto vyzýva, aby na ňu boli vyčlenené minimálne rovnaké rozpočtové prostriedky;

83. pripomína, že Európsky dvor audítorov dlhé roky poukazoval na to, že platby v oblasti súdržnosti sa vyznačujú chybovosťou presahujúcou 5 %, poznamenáva však, že táto miera klesla z 11 % počas posledného postupu udeľovania absolutória, ako sa uvádza vo výročnej správe Európskeho dvora audítorov, a že systémy dohľadu a kontroly sú účinné iba čiastočne; ďalej vyzýva na objasnenie metódy výpočtu chýb, keďže odchýlky v údajoch poskytovaných Európskym dvorom audítorov a Komisiou vedú k nejasnostiam a nedôvere k oficiálnym údajom;

84. žiada o prijatie prísnejších pravidiel monitorovania nezrovnalostí pri využívaní štrukturálnych fondov, pokiaľ ide o členské štáty, ktoré vykazujú vysokú úroveň nezrovnalostí v súvislosti s využívaním prostriedkov zo štrukturálnych fondov, ako aj pravidiel postupu systematického prerušenia a pozastavenia platieb hneď po tom, ako sa spoľahlivo preukážu značné nedostatky v oblasti fungovania akreditovaných orgánov; zároveň žiada, aby sa zrušili zbytočné kontroly v tých členských štátoch, ktoré majú vyhovujúci systém riadenia fondov; domnieva sa, že v prípade potreby by sa mali uplatňovať zásady „zmluvy o dôvernosti“ a „jednotného auditu“;

85. žiada, aby členské štáty, resp. orgány verejnej správy určili orgány alebo subjekty, ktoré majú výlučnú zodpovednosť za zákonnú správu prostriedkov zo štrukturálnych fondov;

86. domnieva sa, že ročné, overené vyhlásenia o hospodárení na úrovni vedúceho úradu, ktorý riadi fondy (platobný úrad/administratívny orgán), sú vhodným prostriedkom na posilnenie vykazovania a reazca kontroly, a zdôrazňuje, že je bezpodmienečne nevyhnutné, aby boli tieto vyhlásenia z hľadiska obsahu presné; preto žiada, aby sa na všetky nepravdivé vyhlásenia uplatňoval sankčný systém; naďalej podporuje zámer týkajúci sa vnútroštátnych vyhlásení o vierohodnosti;

Utorok 5. júla 2011

87. žiada Komisiu, aby od začiatku nasledujúceho programového obdobia niesla väčšiu zodpovednosť za zlepšenie vnútroštátnych administratívnych postupov; v tejto súvislosti sa domnieva, že zjednodušenie a objasnenie týkajúce sa riadenia programov podpory, najmä v oblasti finančnej realizácie a finančnej kontroly, je naliehavé; domnieva sa preto, že Komisia je zodpovedná za vykonávanie akreditácie štátnych, resp. federálnych správnych a kontrolných orgánov; domnieva sa, že oprávnenie na zjednodušené a menej časté vykazovanie by malo byť spojené s úspešnou akreditáciou a znížením chybovosti;

88. ďalej žiada, aby úloha dohľadu Komisie bola posilnená zavedením systematického prerušenia a zastavenia platieb hneď po tom, ako sa spoľahlivo preukáže významný nedostatok vo fungovaní akreditovaných orgánov; vyzýva Komisiu, aby takisto zaviedla dôkladnejšie plány na zvýšenie miery vymoženia chybné vyplatených súm;

89. žiada zjednodušenie kontrolného systému, zníženie počtu kontrolných úrovní a objasnenie príslušných povinností Komisie a členských štátov; žiada používanie jednotnej úrovne kontrolného postupu v rámci ktorého by členské štáty dozerali na projekty a Komisia by dohliadala na kontrolné systémy členských štátov;

90. domnieva sa, že na výber projektov v rámci regiónov by sa mali viac využívať postupy hospodárskej súťaže s cieľom zlepšiť účinnosť operačných programov;

91. v záujme zníženia byrokracie požaduje všeobecné uplatňovanie štandardných postupov s vyššími štandardnými jednotkovými nákladmi, ako aj paušálnymi sumami režijných nákladov tam, kde je tento systém vhodný; žiada, aby sa viac zohľadňovala zásady proporcionality, t. j. aby sa pri vykonávaní menších programov vyžadovalo oveľa menej oznamovacích a kontrolných povinností;

92. žiada Komisiu, aby zachovala verejnú „tabuľku porušení“, v ktorej sa každoročne uverejňuje nepriemerané a/alebo oneskorené predkladanie správ a nezrovnalosti, zneužívanie, sprenevera pri využívaní financií zo štrukturálneho fondu; požaduje, aby sa tieto informácie rozdelili podľa členského štátu a fondu;

93. vyjadruje znepokojenie nad skutočnosťou, že zložité postupy bránia malým spoločnostiam a organizáciám v prístupe k štrukturálnym fondom; vyzýva, aby sa príslušné pravidlá a technická dokumentácia vypracovali čo najzrozumiteľnejším spôsobom;

94. požaduje, aby sa na nové programové obdobie zaviedli postupy ročného zúčtovania, ktoré sa vzťahujú aj na viacročné programy;

95. domnieva sa, že pre celý systém vykonávania a monitorovania sú nevyhnutné účinnejšie riešenia v oblasti elektronickej verejnej správy (harmonizované formy); požaduje výmenu skúseností medzi členskými štátmi, ktoré koordinuje Komisia, ako aj koordinované vykonávanie prostredníctvom združovania administratívnych a kontrolných orgánov;

96. podporuje návrh Komisie poskytovať vnútroštátnym orgánom úhrady výdavkov až po vyplatení príslušného príspevku EÚ príjemcom; vidí v ňom urýchlenie postupov vyplácania, ako aj rozhodujúci stimul pre prísne vnútroštátne kontroly; poukazuje však na to, že členské štáty a regióny môžu mať problémy s likviditou, a preto sa musia nájsť riešenia, ako sa zabezpečiť;

Utorok 5. júla 2011

97. považuje žiadosť Komisie, aby boli platby viac zamerané na výsledky, za nelogickú, keďže výsledky sa v prvom rade dosiahnu iba financovaním projektov; vyjadruje znepokojenie nad skutočnosťou, že kontroly sú veľmi byrokratické, ale domnieva sa, že požiadavky, ktoré podmieňujú platby dokázanou zhodou medzi projektmi a stratégiami EÚ 2020, sú uskutočniteľné;

98. domnieva sa, že zatiaľ čo k náhrade by malo dôjsť až po vyplatení finančných prostriedkov na projekty zo strany EÚ, na príjemcov by sa nemala ukladať žiadna dodatočná záťaž v podobe úrokových sadzieb, ktoré neodrážajú faktor nízkeho rizika takýchto úverov, a to zo strany bánk alebo iných finančných inštitúcií;

99. žiada o rôznorodosť sankčných mechanizmov vrátane, okrem iného, prémiei pre tie členské štáty, ktoré dodržiavajú požiadavky na vykonávanie, a to najmä prostredníctvom administratívnych koncesíí;

100. pripomína, že na rozdiel od iných štrukturálnych fondov spočíva špecifickosť ESF v tom, že je úzko prepojený s cieľovými skupinami, ktoré podporuje, a že je potrebné ho sformovať tak, aby umožňoval mnohé miestne projekty malého rozsahu; žiada, aby sa od členských štátov požadovalo, aby bezodkladne pristúpili k financovaniu projektov s cieľom odstrániť problémy malých príjemcov; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili pružnosť pri uskutočňovaní programov po finančnej stránke, aby pri stanovovaní kontrolných úloh a úloh v oblasti auditu zohľadňovali zásadu proporcionality, pokiaľ ide o čas, úsilie a finančný príspevok, a aby zjednodušili postupy a znížili nadmerné administratívne náklady, ako aj ostatné prekážky v prospech projektov a potenciálnych príjemcov, čím sa zabezpečí, že ESF sa bude môcť lepšie podieľať na plnení cieľov Európskej únie v oblasti rastu a tvorby pracovných miest; vyzýva Komisiu, aby pre riadiace orgány a príjemcov rozšírila výber, pokiaľ ide o možnosti financovania, a aby navrhla možnosti účtovania štandardných nákladov popri tradičnom účtovníctve;

101. podporuje návrh Komisie, aby sa v určitých situáciách systematicky uplatňovali pravidlá n+2 a n+3, pokiaľ je to možné, na úrovni členských štátov zabezpečiť väčšiu pružnosť príspevkov s výnimkou prvého roka financovania a cezhraničných programov a aby všetky ostatné výnimky z pravidla o automatickom zrušení záväzku odrážali iba prispôsobenie administratívne zaťaženiu uloženému prostredníctvom nových ustanovení týkajúcich sa strategického programovania, orientácie založenej na výsledkoch a ex ante podmienosti; v prípade cezhraničných programov podporuje uplatňovanie pravidla n+3 s cieľom zohľadniť pomalšie administratívne postupy, ktoré vychádzajú z jazykových a kultúrnych výziev; vníma ho ako záruku vyváženého vzťahu medzi vysokokvalitnými investíciami a bezproblémovým a rýchlym vykonávaním programu;

Susedská politika a politika rozširovania

102. zdôrazňuje, že z hľadiska politiky súdržnosti má nástroj európskeho susedstva a partnerstva (ENPI) význam pre cezhraničnú spoluprácu so štátmi mimo Európskej únie; berie na vedomie súčasné problémy s vykonávaním programu; vyjadruje presvedčenie, že napokon sa ukáže, že je potrebné opätovne začať programy cezhraničnej spolupráce v rámci ENPI do politiky súdržnosti; práve v infraštrukturálnej previazanosti susediacich štátov (doprava, energetika a životné prostredie) vidí pozitívne účinky aj pre hraničné európske regióny; žiada, aby sa prostriedky ENPI výraznejšie zameriavali na strategické potreby energetickéj a dopravnej infraštruktúry; zdôrazňuje úlohu, ktorú v tejto súvislosti môžu zohrávať makroregióny; žiada Komisiu, aby preskúmala možnosť vytvorenia účinnejšej synergie medzi iniciatívami EFRR, nástrojom predvstupovej pomoci, nástrojom európskeho susedstva a partnerstva (ENPI) a Európskym rozvojovým fondom (ERF); ďalej žiada Komisiu, aby zhodnotila, či by sa štruktúry už používané v oblasti regionálnej politiky mohli uplatňovať pri správe ENPI;

Utorok 5. júla 2011

103. takisto zdôrazňuje význam procesu rozširovania EÚ z hľadiska súdržnosti s nástrojom predvstupovej pomoci (IPA), ktorý pomáha kandidátskym krajinám v obsahovej a organizačnej príprave na vykonávanie politiky súdržnosti; upozorňuje na problémy s vykonávaním v členských štátoch; pripomína pôvodný účel nástroja IPA, konkrétne účel týkajúci sa budovania finančných kapacít a budovania inštitúcií a podporu príprav kandidátskych krajín na vykonávanie politiky súdržnosti Spoločenstva s cieľom pripraviť kandidátske krajiny na úplné vykonávanie *acquis* Spoločenstva v čase pristúpenia; žiada Komisiu, aby identifikovala problémy týkajúce sa súčasného fungovania nástroja IPA;

104. opakuje požiadavku, aby bol Výbor pre regionálny rozvoj zodpovedne zapojený do budúcej tvorby týchto nástrojov;

*

* *

105. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a vedúcim predstaviteľom regiónov a spolkových krajín v EÚ.

Budúcnosť rozpočtovej podpory EÚ pre rozvojové krajiny

P7_TA(2011)0317

Uznesenie Európskeho parlamentu z 5. júla 2011 o budúcnosti rozpočtovej podpory EÚ pre rozvojové krajiny (2010/2300(INI))

(2013/C 33 E/05)

Európsky parlament,

- so zreteľom na záväzky týkajúce sa objemu pomoci, pomoci subsaharskej Afrike a kvality pomoci, ktoré boli prijaté v roku 2005 na samite skupiny G8 v Gleneagles a na všetkých nasledujúcich zasadnutiach skupín G8 a G20,
- so zreteľom na Miléniovú deklaráciu, prijatú Organizáciou Spojených národov 8. septembra 2000,
- so zreteľom na európsky konsenzus o rozvoji ⁽¹⁾ a na kódex správania Európskej únie v oblasti komplementárnosti a rozdelenia práce v rozvojovej politike ⁽²⁾,
- so zreteľom na Parížsku deklaráciu o účinnosti pomoci a akčný plán z Akkry,
- so zreteľom na článok 208 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v ktorom sa stanovuje, že „Únia zohľadní ciele rozvojovej spolupráce pri uskutočňovaní politík, ktoré môžu ovplyvniť rozvojové krajiny“,
- so zreteľom na článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 z 18. decembra 2006, ktorým sa ustanovuje nástroj financovania rozvojovej spolupráce ⁽³⁾ (nástroj rozvojovej spolupráce),
- so zreteľom na článok 61 ods. 2 Dohody z Cotonou,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Závery Rady z 15. mája 2007 (09558/2007).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 378, 27.12.2006, s. 41.